

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Edmond Gondinet

Πολιτικός ανεμόμυλος

Μετάφραση: Ν. Ι. Λάσκαρης

Οι Δύο Κόσμοι, Αθήνα

1. τχ. 38 (λείπει από το σώμα της εφημερίδας)
2. τχ. 39 (25 Ιουλίου 1896), σ. 439-440
3. τχ. 40 (1 Αυγούστου 1896), σ. 446-47
4. τχ. 41 (8 Αυγούστου 1896), σ. 456

1. Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

(Συνέχεια)

Μάρθα. Ἀλλὰ καὶ μὰς ἑστρώθηκε ἐδῶ σὰν ἔς τὸ σπίτι του.

Κουλιαφρίγκας. Δὲν πειράζει, αὐτὸ θὰ κἀνὴ μεγάλην ἐντύπωσιν ἔς τὴν ἐπαρχίαν μας, ὕστερα δὲν ὑπέβητα ποτὲ πῶς θὰ ἤρχετο νὰ στρωθῆ, ἐδῶ ὡς ποῦ νὰ τελειώσῃ ἢ ἀτελειώτος ἐκείνη δίκη του.

Μάρθα. Τὴν ὅποιον σὰς διηγείται κάθῃ πρωὶ γιὰ ὄρεκτικόν.

Κουλιαφρίγκας. Τί νὰ κἀνῶ ! . . . Αὐτὰ ἔχει τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ! . . .

Μάρθα. Καὶ νὰ ἰδῆτε ὅτι ἐλπίζει νὰ τὴν κερδίσῃ μὲ τὴν ἐπιτροπὴν σας.

Κουλιαφρίγκας. Ἄ ! εἶναι πολὺ καλὸν ν' ἀναγνωρίζῃ ὅτι ἔχῃ ἐπιτροπὴν, γιὰτὶ θὰ τὸ πῆ κάτω ἔς τὴν ἐπαρχίαν καὶ θ' αὐξήσῃ τὰ κομματικὰ μου κεφάλαια. Ἄς εἶναι, νὰ, πάρῃ τὸν νέον κατάλογον καὶ ἄρξῃς τὰς προσκλήσεις. Ἐγὼ πηγαίνω ν' ἀλλάξω καπέλλο γιὰτὶ τὸ κόμμα μας μόνον τὴν ρεμπουμπλικὰ παραδέχεται . . . Εἶναι, βλέπεις, τὸ ἀγαπητὸν καπέλλο τοῦ ἀρχηγοῦ μας. Τὸ Ραλλάι σου λέει ἄλλος !

Μάρθα. Ἐγεῖ δικιον ! Εἰς μεγάλη κεφάλαια χρειάζεται εἰσαγγὸν καπέλλο ! . . . (Ὁ Κουλιαφρίγκας ἐξέρχεται ἐκ τῆς πρῶς τὰ δεξιὰ θύρας).

Μιχαλάκης. (Φωνάζοντας εἰς τὸ βάθος μὲ σωρίαν ἐφημερίδων). Ἐφωτίσθηκα ! . . .

Μάρθα (ἐπιτρομος) Ἄ !

Μιχαλάκης. Ἐδιάβασα τὰ πρακτικὰ δύο ἐτῶν.

Μάρθα. Ὁ μπαμπᾶς εἶναι ἐδῶ.

Μιχαλάκης. Ἄ !

Μάρθα. Ἀλλὰ θὰ ξαναφύγῃ.

Μιχαλάκης. Καί ;

Μάρθα. Προσέξτε μὴ σὰς συναντήσῃ εἰς τὴν σάλαν.

Μιχαλάκης. Ἐνοια σας, δὲν μὲ γνωρίζει.

Μάρθα. Ἀδιάφορον.

Μιχαλάκης. Τότε ἀνεβαίνω ἔς τὸ ἐπάνω πάτωμα (ἐξέρχεται).

Κουλιαφρίγκας (ἐπιανερχόμενος). Ἄ ! τώρα ποῖα εἶμαι Ραλλικὸς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἦ μᾶλλον Ραλλικὸς εἰς τὸ κεφάλι . . . Ἄϊ, πῶς σου φαίνεται ἡ ρεμπουμπλικὰ μου ;

Μάρθα. Σὰς πηγαίνει περίφημα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ πάτε γρήγορα εἰς τὴν θέσιν σας, διότι σὰς κατηγοροῦν ὅτι δὲν εὐρίσκασθε πολὺ συχνὰ εἰς τὴν Βουλὴν.

Κουλιαφρίγκας. Ποῖός τὸ εἶπε ;

Μάρθα. Τὸ διάβασα σὲ μιὰ ἐφημερίδα.

Κουλιαφρίγκας. Κολοκύθα ! Ἄν εὐρίσκαμαι συχνὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπου κἀνουν τοὺς νόμους, ἀλλὰ εὐρίσκαμαι πάντοτε εἰς τοὺς διαδρόμους ὅπου κἀνουν τὰ ὑπουργεῖα. Καὶ εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, δὲν μὰς χρειάζονται καλοὶ νόμοι, γιὰτὶ ἔχομεν τόσοσους καὶ τόσοσους, μὰς χρειάζονται καλοὶ ὑπουργοί. Κάντε μας καλοὺς ὑπουργούς καὶ ὅλοι οἱ νόμοι θὰ εἶναι καλοὶ. Ἄϊ, ἐγὼ πηγαίνω νὰ συνδιασασθῶ μὲ τὸν νέον κόμμα μας . . . (ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Μάρθα, εἶδα Μιχαλάκης.

Μάρθα. Εὐτυχῶς ποῦ δὲν ἔχει ἰδεῖ ποτὲ τὸν Μιχαλάκην, ἄλλοιῶς ἂν τὸν εὐρίσκαε πλησίον μου ! . . .

Μιχαλάκης (ἐπιανερχόμενος διὰ τοῦ βάθους). Τὸν εἶδον ἐξερχόμενον. (Τῇ Μάρθῃ). Ἐφωτίσθηκα !

Μάρθα. Τόσῳ γρήγορα ;

Μιχαλάκης. Γνωρίζω τὸ Καραπανικὸν κόμμα ἀπὸ τὸ Α ἕως τὸ Ω.

Μάρθα. Ἄ !

Μιχαλάκης. Καὶ συμμερίζομαι καθ' ὁλόκληριαν τὰς ιδέας του. Ζητοῦμεν τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ καὶ τὸν . . .

Μάρθα. Τίποτε, τίποτε πλέον ἀπὸ αὐτὰ.

Μιχαλάκης. Πῶς, τίποτε πλέον ;

Μάρθα. Δὲν ἀνῆκομεν πλέον εἰς τὸ Καραπανικὸν κόμμα.

Μιχαλάκης. Ἄ ! μπᾶ !

Μάρθα. Ἐανοίγη πολὺ αὐτὸ τὸ κόμμα καί . . .

Μιχαλάκης. Διάβολος !

Μάρθα. Καὶ τὸ ἐγκαταλείψαμεν. Ἀνῆκομεν τώρα εἰς τὸ Ραλλικόν.

Μιχαλάκης. Ἐτσι ; Καὶ τί φρονεῖ τὸ κόμμα αὐτό ;

Μάρθα. Ψηφίζει κατὰ τὴν συνειδήσιν του.

Μιχαλάκης. Ἄ ! αὐτὸ εἶνε πολὺ καλόν.

Μάρθα. Τὴν συνειδήσιν τῆς στιγμῆς.

Μιχαλάκης. Ἄ ! ἄ !

Μάρθα. Ὅταν μάθετε τί φρονεῖ τὸ Ραλλικόν κόμμα, θὰ γνωρίσατε τὰς πεποιθήσεις τοῦ μπαμπᾶ.

Μιχαλάκης. Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν θὰ τὸ κατορθώσω πολὺ εὐκόλα.

Μάρθα. Αὐτὸ εἶνε δίκη σας δουλειά.

Μιχαλάκης. Ἀλλὰ θὰ τὸ κατορθώσω . . . Ἐὰ ξανηδιαβῶσω τὰ πρακτικὰ . . . (Ἀναλαμβάνει τὰς ἐφημερίδας ἅς εἶχε θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Μάρθα. Πολὺ καλὰ !

Μιχαλάκης. Ἐὰ μοῦ ἐπιτρέψητε μόνον νὰ τὰ διαβάσω πλησίον σας.

Μάρθα. Ἄ ! ὄχι, ὄχι, κύριε.

Μιχαλάκης. Μὰ ποῦ νὰ τρέχω τώρα σ' τὰ ἀναγνωστήρια.

Μάρθα. Τότε καθίσατε εἰς τὸ γραφεῖον

τοῦ μπαμπᾶ... εἶνε τὸ μόνον μέρος ποῦ δὲν εἰσέρχεται ποτέ.

Μιχαλάκης. ὦ! εὐχαριστῶ, δεσποινίς.

Μάρθα. Πηγαίνετε γρήγορα.

Μιχαλάκης. Ἄλλὰ ξεῦρετε ἓνα πράγμα;

Μάρθα. Τί;

Μιχαλάκης. Ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς μόνον περὶ πολιτικῶν ὁμιλήσαμεν;

Μάρθα. Καὶ περὶ τίνος θέλετε νὰ ὁμιλήσωμεν;

Μιχαλάκης. Ἄ! δεσποινίς!

Μάρθα. Κύριε Μιχαλάκη, δὲν θὰ γίνετε ποτέ σοβαρὸς ἄνθρωπος.

Μιχαλάκης. Ἄ! μὲ προσβάλλετε δεσποινίς. Ἐγὼ εἶμαι πολὺ σοβαρὸς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι...

Μάρθα. Τὸν μπαμπᾶ ἔννοσιτε;

Μιχαλάκης. Ἄ! δεσποινίς! Ἐγὼ ποῦ σὲ μίαν στιγμὴν θὰ συμμερίζομαι τὰς πεποιθήσεις του! Ἐνα τέταρτον σὺς ζητῶ μόνον. (Ἐισέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον συνεπιφέρων τὰς ἐφημερίδας του).

Μάρθα. (Καθήμενὴ καὶ γράφουσα γὰρ προσκλητήρια). Ὁ καυμένος κάνει ὅ, τι μπορεῖ. (Στρέφεται καὶ βλέπει τὸν Κουλιαφρίγκα. Ἰὼν ἔντρομος). Ἄ!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Μάρθα, Κουλιαφρίγκας, εἶτα Μιχαλάκης.

Κουλιαφρίγκας. Νὰ διακόψῃς τὰς προσκλήσεις.

Μάρθα. (Ἐγειρομένη). Ἄ!

Κουλιαφρίγκας. (Ἰπταρ ἐπὶ καθισματός). Καὶ δὸς μου ἓνα ποτήρι νερὸ μὲ ζάχαρι.

Μάρθα. (Βαίνουσα γὰ ἰτοιμάσῃ τὸ αἰτηθῆν). ὦ! Ὁσέ μου, τί χαλασμένη ποῦ εἶνε ἡ ὄψις σας.

Κουλιαφρίγκας. Χαλασμένη, αἰ;

Μάρθα. Ὁσέ μου, τί χαλασμένη ποῦ εἶνε ἡ ὄψις σας.

Κουλιαφρίγκας. Ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τῶρα ἄρρωστος. (Ἐγειρομένης). Ἐκείνου ποῦ νομίζω πῶς ἡ ἐνάσκσις τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων εἶνε παῖζε—γέλασε, πλανῶνται πλάνη οἰκτράν!...

Μάρθα. Τί συμβαίνει;

Κουλιαφρίγκας. Ἡ κρίσις ἐξερράγη!

Μάρθα. Σχηματίζεται νέον ὑπουργεῖον;

Κουλιαφρίγκας. Μάλιστα.

Μάρθα. Ἀπὸ ποῦτον κόμμα;

Κουλιαφρίγκας. Ἀπὸ ὅλα;

Μάρθα. Δὲν παίρουν κανένα ἀπὸ τὸ Ραλλικόν;

Κουλιαφρίγκας. Παίρνουν ἓνα ὑπουργόν.

Μάρθα. Ὄστε, εἰσθε εὐχαριστημένοι;

Κουλιαφρίγκας. Ἐγὼ; Καὶ γιατί;

Μάρθα. Μ' ἀφοῦ εἶνε τὸ κόμμα σας!

Κουλιαφρίγκας. Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον ἂν παίρουν ἓνα ὑπουργόν ἀπὸ τὸ κόμμα μου, ἀφοῦ αὐτὸς δὲν εἶνε ἐγώ... ἀφοῦ δὲν εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον θὰ ὑποδείξω ἐγώ!

Ἄλλως τε δὲν ἀνῆκα πλέον εἰς τὸ Ραλλικόν κόμμα.

Μάρθα. Ἄ!

Κουλιαφρίγκας. Σχηματίζω ἰδικόν μου.

Μάρθα. Πῶς;

Κουλιαφρίγκας. Μάλιστα, ὅπου θὰ εἶμαι μόνος.

Μάρθα. Μόνος;

Κουλιαφρίγκας. Βεβαίωτατα, καὶ ἔτσι ἅμα θελήσουν νὰ πάρουν κι' ἐπ' αὐτὸ κανένα ὑπουργόν... θ' ἀναγκασθῶν νὰ μὲ... νὰ μὲ συμβουλευθῶν. Ἄ! ἂν μὲ συμβουλευθῶν, θὰ τοὺς εἴγα:

Μὴν κυττάτε τὰς πολιτικὰς ἀποχρώσεις. Πάρετε ἓνα ἄνθρωπον καθὼς πρέπει.

Καὶ αὐτοὶ ἐπῆραν καὶ πῆραν τὸν... Ἄς εἶνε δὲν λέγω τίποτε, ὁ κύριος Πρόεδρος εἶνε καθὼς πρέπει, ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι ὑπουργοὶ του εἶνε ἡλίθιοι. Θὰ τοὺς ἰδοῦμε!

Τοὺς περιμένω εἰς τὰ ἔργα!

Μάρθα. Ὅστε δὲν ἐσχηματίσθη ἀκόμη τὸ ὑπουργεῖον;

Κουλιαφρίγκας. Ἐννοεῖται! δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡλίθιος νὰ τοὺς διαφωτίσω μὲ τὰς ψήφους μου καὶ θὰ τοὺς ὑποδείξω μάλιστα μὲ τρόπον, ὅτι δὲν ἔχουν νὰ περιμένουν τίποτε ἀπὸ τὸ Κουλιαφρικόν κόμμα...

Ἄ! ἂ! Ἄμὲ πῶς!

Μάρθα. Ὅστε δὲν ἐσχηματίσθη ἀκόμη τὸ ὑπουργεῖον;

Κουλιαφρίγκας. Ἄ! ὄχι, αὐταῖς ἡ δουλειαῖς δὲν τελειώνουν τόσον γρήγορα. Κἀψ' τα κι' αὐτὰ τὰ προσκλητήρια.

Μάρθα. Καλὰ. Καὶ ποιούς θὰ προσκαλέσωμεν τώρα;

Κουλιαφρίγκας. Κανένα!

Μάρθα. Ἀλλὰ τὸ γέῤμα ποῦ ἐπαρᾶγγεῖλαμεν εἰς τὴν Μινέρβαν;

Κουλιαφρίγκας. Ὅτι τὸ πρᾶ μόνος μου, ἀφοῦ εἶμαι μόνος... μόνος καὶ ἀνεξήρητος. Καὶ θὰ τοὺς τὸ ἀποδείξω... πηγαῖνω ν' ἀλλάξω καπέλλο. (Ἐισέρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν του).

Μάρθα. (Τρέχει καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ γραφείου). Μὴ γινεῖσθε, μὴ βῆχθε, μὴ κάνετε θόρυβον μὲ τὰς ἐφημερίδας σας!

Μιχαλάκης. (Ἐπιβάλλων τὴν κεφαλὴν του). Ποῦ εἶνε ὁ μπαμπᾶς σας;

Μάρθα. Ἀλλάζει κεφάλι... δηλαδὴ καπέλλο! Τὸ ὑπουργεῖον ἔπεσε ὁ μπαμπᾶς ἔχει διάθειναι καὶ θὰ δοκιμάσω νὰ τοῦ ὁμιλήσω γὰ ἄς.

Μιχαλάκης. ὦ! σὺς παρακαλῶ.

Μάρθα. Περιμένετε ἡσύχως (ὁ Μιχαλάκης πταρλιέται). Μὰ κρατεῖσθε δὴ τὴν μύτην σας!

Μιχαλάκης. Ἐβέρετε... τὸ γραφεῖον εἶνε γεμάτο σκόνη... (Πταρλιέται ἐκ γένου).

Μάρθα. Πάλιν! Μὰ προσέχετε!...

(Κι. λείπει ταχέως τὴν θύραν καθ' ἣν σιγμὴν ὁ Κουλιαφρίγκας φαίνεται ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους).

Κουλιαφρίγκας. Ἄ! τώρα εἶμαι καλὰ.

Μάρθα (κρατοῦσα τὸν πατέρα της μακρὰν τοῦ γραφείου). Ἐβέρετε, μπαμπᾶ μου, τί σὺς χρειάζεται; ... Ἐνας ἀφοσιωμένος φίλος, ὁ ὁποῖος νὰ σὺς καταστήσῃ γνωστόν... γιατί σῖς εἰσθε πολὺ μετρίοφρων.

Κουλιαφρίγκας. Ἄ! ναι, βέβαια, μοῦ χρειάζεται ἓνας φίλος... καθὼς λές.

Μάρθα. Ἡ κανένας προσήλυτος ἐχθρὸς, θὰ ἦτο ἀκόμη καλλίτερα.

Κουλιαφρίγκας. Ἐχει κοινοβουλευτικόν πνεῦμα ἡ μικρά μου!

Μάρθα. Ἐνας ἀντίπαλος, παραδείγμα-τος χάριν ὁ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἀντίπαλός σας.

Κουλιαφρίγκας. Ὁ Φουρλέγγος!

Μάρθα. Ἡ κανένας ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του.

Κουλιαφρίγκας. Τοὺς ἀθλίους! οὔτε τώρα ἀκόμη δὲν ἡσυχάζουν; διοργάνωσαν κάτω σ' τὴν ἐπαρχίαν διαδήλωσιν ἐναντίον μου... ἀλλ' ἔννοια σου, θὰ τοὺς ἐκδικηθῶ μὰ μὲρα αὐτοὺς τοὺς μασκαράδες νὰ μὴ μοῦ μιλῆσῃς ποτέ γι' αὐτούς.

Ἀλλ' αὐτὸ μοῦ ἐνθυμίζει ὅτι δὲν ἔστειλα ἀκόμη τὸ εὐχαριστήριόν μου εἰς τοὺς ἐκλογεῖς μου.

(Διευθύνεται πρὸς τὸ γραφεῖον του).

Μάρθα (ἔντρομος). Ποῦ πηγαίνετε;

Κουλιαφρίγκας. Πηγαῖνω νὰ πάρω τὸ εὐχαριστήριον ἀπὸ τὸ γραφεῖον μου.

Μάρθα. Δὲν ἔχετε καιρὸν. Κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμὴν τῆς ὑπουργικῆς μεταβολῆς, ἡ θέσις σας εἶνε εἰς τὴν Βουλὴν!

Κουλιαφρίγκας. Ναι, ἀλλὰ πρέπει νὰ στείλω σήμερον τὸ εὐχαριστήριόν μου, διότι δὲν ξεῦρει κανεὶς τί μ' ἔσπει νὰ συμβῆ αὔριον.

Μάρθα. Δὲν ἀξίζει πλέον τίποτα...

Κουλιαφρίγκας (ἐκπληκτικῶς). Ποιὸς τὸ εἶπε;

Μάρθα. Γράψετε ὅτι εἰσθε ἀκλόνητος εἰς τὰς πεποιθήσεις σας.

Κουλιαφρίγκας. Αἰ;

Μάρθα. Καὶ σῖς ἀλλάξατε τρεῖς φορὰς κόμμα.

Κουλιαφρίγκας. Γράφω ὅτι δὲν ἀλλάξω, διότι ἀλλάξω, ἀλλοιῶς δὲν θὰ εἶχα ἀνάγκην νὰ τὸ γράψω.

(Διευθύνεται πρὸς τὸ γραφεῖον του).

Μάρθα. Σὺς προσιδοποιῶ, μπαμπᾶ, ὅτι, ἂν εἰσελάτῃθαι σὺς κρατήσουν.

Κουλιαφρίγκας. Ποῖς;

Μάρθα. Ὁ... ὁ μπάρμπα Βουτουρᾶς.

Κουλιαφρίγκας (χαμηλοφωνῶς). Ἐἶνε ἐδῶ;

Μάρθα. Μάλιστα.

Κουλιαφρίγκας. Ἐνομίζω πῶς ἦταν σ' τὸ δικαστήριον.

Μάρθα. Κ' ἐγώ.

Κουλιαφρίγκας. Καὶ 'στρώθηκε σ' τὸ γραφεῖον μου;

Μάρθα. Μὰ ξεῦρετε πολὺ καλὰ πῶς νομίζει πῶς εἶναι σπιτι του.

Κουλιαφρίγκας. Μὰ ἐπὶ τέλους, τὸ πρᾶγμα κατανεῖ ἀνδία!

Μάρθα (ἔντρομος). Θὰ σὺς διηγηθῆ τὴν δίκην του.

Κουλιαφρίγκας (χαμηλοφωνῶς). ὦ! Δὲν εἰσέρχομαι, δὲν θὰ εἰσελθῶ κατ' οὐδένα λόγον; μὴν τοῦ 'πῆς πῶς ἦλλα.

Μάρθα. Μείνατε ἡσυχος.

(Ὁ Κουλιαφρίγκας διευθύνεται ἀροπητικῶς πρὸς τὴν θύραν τοῦ βάρου, ἥς αἰφνης ἀνοιγομένης, εὐρισκεται πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μὲ τὸν Βουτουρᾶν).

(Ἀκολουθεῖ).

Ν. 1. Λάσκαρης.

παίρνω φωτιά, πού δὲν ξέρω τί λέω !...
Μὲ πνίγει, ἀδελφέ, τὸ δίκιο, τί θὰ εἶπῃ !... Μὲ πνίγει ἡ τὸ λαιμό, πῶς τὸ λένε !... Γιατί τὸ δίκιο μου, καθὼς ἔξερεις κ' ἐλόγου σου, εἶναι μέγα καὶ τρανό... Ἄς εἶναι ὁμως... ἀφοῦ ἔχω τὴν ἀφεντειά σου, δὲν μὲ μέλλει τίποτε.

Κουλιαφρίγκας. Ναι, δὲν σοῦ λέω !...
Βουτυράς. Ἐμένα μὴ μοῦ λές !...
Ἐ τὴν κυβέρνησι μόνο νὰ πῆς πῶς δὲν εἶναι πράγματα σωστά αὐτὰ πού κάνει, αὐτὴ κ' ὁ δικηγόρος της ! Νάτα μας !...
Κουλιαφρίγκας. Μὰ ἂν ὑπάρχη ὑποτροπή !
Βουτυράς. Μισὴ ὑποτροπή ἴδική τους καὶ μισὴ ἴδική μας, πού λέει ὁ λόγος !... Μὰ γιὰ νὰ ξέρης καλὰ πῶς θὰ ἴμιλησῃς, ἄκουσε νὰ σοῦ διηγηθῶ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ὑπόθεσι.

Κουλιαφρίγκας. Ἀργότερα, κύρ Βουτυρά, ἀργότερα... Ὅχι ρίξω τώρα μὴ ματιά εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ ὕστερα θὰ πάω εἰς τὴν Βουλὴ πού μὲ περιμένουν.

Βουτυράς. Μὲ δύο λόγια τελειώνω.
Μάρθα. (Χαμηλοφώνως τῷ Κουλιαφρίγκᾳ). Ἀκουστὲ τὸν μιὰ στιγμὴ, μὴν τύχη καὶ δυσαρεστηθῆ.

Βουτυράς. (Λαμβάνων τὸν Κουλιαφρίγκα ἀπὸ τῆς ζακέτας του). Ποῦ λέγαμε λοιπόν, εἰς τὸν δῆμον Παρρησιολογῶν ἴθιαν ἕνας Βουτυράς...
Κουλιαφρίγκας. Ἐξέρω... ἔξέρω... χωρὶς κληρονόμους.
Βουτυράς. Μ' ἀφοῦ τὸν ἐκληρονόμησα ἐγὼ, πῶς πέθανε χωρὶς κληρονόμους !...
Κουλιαφρίγκας. Αὐτὸ πού σοῦ λέω ! Καὶ σὺ πῆγες καὶ κατεπύτησες τὰ κληρονομιαία κτήματα.

Βουτυράς. Καταπύτησα ! Νὰ, γι' αὐτὴ τὴ λέξι πού εἶπες, εἶσα κ' ἐγὼ τὸν δικηγόρο τοῦ δημοσίου γενεκέ.
Κουλιαφρίγκας. Ἦσυχασε, ἡσυχασε, κύρ Βουτυρά, τὸ Δημόσιον ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ κληρονομία περιέρχεται εἰς αὐτὸ μὴ ὑπάρχοντος οὐδενὸς κληρονόμου.
Βουτυράς. Καὶ ἐγὼ ὑποστηρίζω ὅτι ἡ κληρονομία ἀνήκει σ' ἐμένα.

Κουλιαφρίγκας. Αἱ ! μὰ νὰ, γι' αὐτὸ ἔχετε δίκαιο τώρα.
Βουτυράς. Ὁ δικηγόρος μου μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ κερδίσω τὴν δίχη, ἂν ἴμιλησῃ νὰ εἶρω κἀνέναν πού νὰ βεβαιώσῃ ἡ τὸ δικαστήριον... ὅτι ὁ μακαρίτης ὁ Βουτυράς ἦταν συγγενὴς μου ?
Κουλιαφρίγκας. Ἐναν ψευδομάρτυρα, δηλαδή.

Βουτυράς. (Ἐξακολουθῶν). Καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι ἐγὼ τὸν βουλευτὴ μας.
Κουλιαφρίγκας. Ἐγὼ δὲν ἴμιλω νὰ βεβαιώσω ὅτι εἶσαι συγγενὴς ; δὲ ξέρω τίποτε ἀπ' αὐτὰ.
Βουτυράς. Καλ' ἔλατε δὲ, σεῖς πού τὸ ξέρετε ὅλα !
Κουλιαφρίγκας. Μὴν εἶσαι ὑπερβολικὸς.

Βουτυράς. Καλὴ τί ὑπερβολικὸς καὶ ζευπερβολικὸς, ἐμεῖς γι' αὐτὸ σὲ βγάλαμε βουλευτὴ. Ὅλος ὁ κόσμος ἐφώναξε : Ἄσπρὸ ἡ τὸν Κουλιαφρίγκα, ἄσπρὸ ! Αὐτὸς

γνωρίζει ὅλας μας τὰς ἀνάγκας, γνωρίζει τοῦτο, γνωρίζει καὶ τὸ ὅλα, ὅλα τέλος πάντων ! — Καὶ δὲν θὰ γνωρίζῃς ἕνα τόσῳ μικρὸ πρᾶγμα, ὅτι δηλαδή ὁ μακαρίτης Βουτυράς ἦταν συγγενὴς μου, καὶ μάλιστα ἀφοῦ σοῦ τὸ λέω ἐγὼ ;
Κουλιαφρίγκας. Μὰ ἐκείνος ἐλέγετο : Βουτυράς, ἐνῶ σὺ, λέγεσαι Βουτυράς, ἔχεις ἕνα ὄψιλον παρὰ πάνω.
Βουτυράς. Τὰ ἴδια λέγει κ' ὁ δικηγόρος τοῦ δημοσίου, μὰ ἐγὼ τοῦ εἶπα : Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ κἀνῃς τόση φασαρία γιὰ ἕνα παληοψηφίῳ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοῦ ἀλφάβητου ! Κι' ὁ πρόεδρος μοῦ ἐκοψε τὸν λόγο καὶ δὲν μ' ἄφησε νὰ ἐξακολουθήσω. Βλέπετε ὅτι ὅλοι συνειννοῦνται νὰ μοῦ πάρουν μιὰ παληοκληρονομία σοῦ ἐπῆρα γιὰ τὴν κόρη μου ἄλλ' ἔννοια τους, φτάνει πού ἔχω τὴν ἀφεντειά σου καί...
Κουλιαφρίγκας. Ὅ, τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συνείδησίν μου θὰ τὸ κἀνω.
Βουτυράς. Εἶσαι καλὸς βουλευτὴς ἐλόγου σου καὶ δὲν θὰ μ' ἀφίσης ἔτσι. Δὲν εἶσαι ἀν τὸς ἄλλους... ἡ ἀφεντειά σου φροντίζει γιὰ τοὺς ἐφογείας.
Κουλιαφρίγκας. Φροντίζω, λέει ! Στάσου νὰ σοῦ δείξω τί τοὺς γράφω εἰς τὸ εὐχαριστήριόν μου.
Μάρθα. (Ζωηρῶς). Πηγαίνω νὰ σὰς τὸ φέρω ἐγὼ.
Κουλιαφρίγκας. (Ἐμποδίζων αὐτήν). Δὲν ξέρεῖς, πού εἶναι. (Τῷ Βουτυρᾷ). Ἐσὺ θὰ τὸ διαβάσης πρῶτος.
(Ἐπέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του).
Μάρθα. (Ἐντρομος). ὦ ! Θεὲ μου !
Βουτυράς. Σπολλάττη.
Μάρθα. Ὅχι ἴδῃ τὸν Μιχαλάκη !
Βουτυράς. (Κραυγάζων). Ἐχω λείει, ἕνα ὄψιλον παρὰ πάνω !... Καὶ μ' αὐτὸ τί... Μήπως τάχα ὁ μακαρίτης δὲν εἶχε τὸν ψιλὸν !... Τὸ ἴδιο εἶναι... τί ψιλὸν τί ὄψιλον !... Νὰ !... Αὐτὸ θὰ πῶ καὶ εἰς τὸ δικαστήριον !... (Θέτει τεμάχια ζαχαρώδους εἰς τὰ θυλάκια του).
Κουλιαφρίγκας. (Ἐπανερχόμενος). Ποῦς διάβολος ἔβαλε τόσαις ἐφημερίδεις μὲς ἰς τὸ γραφεῖόν μου ;
Μάρθα. (Τρέμουσα). Ἐγὼ, μπαμπά.
Κουλιαφρίγκας. Ἄμ ! ἐκείνο τὸ νέον ἐπιπλὸν πού ἀγόρασες, τί εἶναι πάλι ;
Μάρθα. Τὸ νέον ἐπιπλὸν ;
Κουλιαφρίγκας. Ναι, ἕνα μικρὸ ντιβανάκι.
Μάρθα. (Ἰδικ). Ὁ Μιχαλάκης εἶναι !
Κουλιαφρίγκας. Σκεπασμένον μ' ἕνα ταπί.
Μάρθα. (ἰδικ) Ἐκείνος εἶναι ! (Ἐψηλοφώνως). Ἄ ! ναι, ἕνα νέον εἶδος ντιβανιοῦ... ἕνα δαίγμα. (Χαμηλοφώνως) Ἐσφορωθῆτε γλήγωρα τὸν Βουτυρά, γιὰ νὰ πάτε εἰς τὴν Βουλὴν.
Κουλιαφρίγκας (χαμηλοφώνως). Μὰ δὲν βλέπεις πῶς μὲ κρατεῖ ἀπὸ τὴν ζακέτα μου !... (Ἐψηλοφώνως). Ἄ ! νὰ, κύρ Βουτυρά, διάβασε : ἀκλόνητος εἰς τὰς πιποθήσεις μου...»
Βουτυράς (λαμβάνων τὸ πρόγραμμα χωρὶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ). Ἄ ! σὰφ γι' αὐτὸ

2. Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

(Συνέχεια)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Μάρθα, Κουλιαφρίγκας, Βουτυράς.

Κουλιαφρίγκας. Ἄ !
Μάρθα. Ὁ μπάρμπα Βουτυράς !
Βουτυράς (περιγυρῶς). Ὁ βουλευτὴς μας ! (Βαίνει καὶ ἀποθέτει τὸν πῖλον του ἐπὶ τῆς θερμάστρας, ἣν ἐκκοιτῆ ἐπιμελῶς).

Κουλιαφρίγκας (τῷ Μάρθᾳ). Τί μοῦ λέγεις ἐσὺ πῶς ἦταν ἡ τὸ γραφεῖόν μου ;
Μάρθα (ἐν ἀμυγχανίᾳ). Ἐνόμισα πῶς τὸν ἄκουσα.

Κουλιαφρίγκας. Ὡστε, κἄποιοι εἶνε μέσοι.

Μάρθα. ὦ ! ὄχι ! (Ζωηρῶς). Δὲν ἐχαίρεισάτε τὸν μπάρμπα Βουτυρά καὶ θὰ δυσαρεστηθῆ.

Κουλιαφρίγκας. Ἐχεις δίκαιον. (Προχωρεῖ πρὸς τὸν Βουτυρά).

Βουτυράς. Ἄ ! κύριε βουλευτὰ, πόσον χαίρω πού σὰς βλέπω !

Κουλιαφρίγκας. Ἄμ ἐγὼ, κύρ Βουτυρά, ἄμ ἐγὼ !...
Βουτυράς. Δὲν ξέρετε... Μοῦ συνέθε κἄτι τι...
Κουλιαφρίγκας. Ποῦ ;
Βουτυράς. Ἐ τὸ δικαστήριον.
Κουλιαφρίγκας. Τί πρᾶγμα ;
Βουτυράς. Εἶπα εἰ τὸν δικηγόρον τοῦ δημοσίου πῶς εἶνε γενεκές.
Κουλιαφρίγκας. Πάλιν τὰ ἴδια ;
Βουτυράς. Ὅχι δὲ, πρῶτη φορὰ τοῦ τὸ εἶπα.
Κουλιαφρίγκας. Προχθὴς τὸν εἶπες : βλάκα.
Βουτυράς. Τί νὰ σοῦ κἀνω !... Δὲν ἴμιλω νὰ βλέπω ἀδικίας.
Κουλιαφρίγκας. Εἶσαι πολὺ ὀξύθυμος, κύρ Βουτυρά.
Βουτυράς. Ἄπνω ἡ τὸ δίκιο μου

μάλιστα. "Ο,τι πῆς τοῦ λόγου σου εἶνε καλὰ εἰπωμένο... Ἄν ἤθελες μάλιστα νὰ εἰπῆς εἰς τοὺς δικαστὰς πὼς εἶμαι συγγενὴς τοῦ μακαρίτου...

Κουλιαφρίγκας. Θὰ μελετήσω τὴν ὑπόθεσιν ἄλλὰ συγγνωμὴν ἂν σὲ ἀφίνω. Πρέπει νὰ πάω εἰς τὴν Βουλὴν χάριν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ Κράτους.

Μάρθα. Ἄλλ᾽, μπαμπᾶ...

Κουλιαφρίγκας. Ἐπιμένω νὰ τοῦ τὸ εἰπῶ. — Χάριν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ Κράτους. Δὲν θὰ θέλῃς βεβαίως νὰ προδώσω τὴν ἐντολὴν μου.

Βουτυρᾶς. Μὴν τὴν προδώσῃς, ὄχι. Σύστησε μόνον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ βραβανίξῃ ἕνα δυστυχῆ ἐκλογέα, καὶ μάλιστα δῆμαρχον τοῦ δήμου σου.

Κουλιαφρίγκας. Ἐννοία σου. Ἄλλὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν διακινδυνεύονται τὰ ὑψίστα συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ ἐννοεῖται ὅτι πρέπει νὰ εἶμαι εἰς τὴν θέσιν μου — ἐπιμένω νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ.

Βουτυρᾶς. Μάλιστα, εἶμαι πατριώτης. Νά, γι' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ βλέπω τὴν κυβέρνησιν νὰ καταδέχεται νὰ μοῦ ἀμφισβητῆ τρία παλληγοράφια, τὸ ἕνα μάλιστα σπαρμιόν μὲ τριφύλλι...

Βουτυρᾶς. Μὴ λησμονῆς ὅτι μὰς ἐδώσατε ἐντολὴν...

Μάρθα. Ἄλλ᾽...

Κουλιαφρίγκας. Ἐπιμένω νὰ τοῦ εἰπῶ καὶ αὐτό. — "Ὅτι μὰς ἐδώσατε ἐντολὴν νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων καὶ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Βουτυρᾶς. Αὐξήσατε τὸν φόρον τῶν σπῆρων ἕμένα δὲν μὲ νοιάξῃ, μεταχειρίζομαι ἴσκα. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ γδύσετε ἕνα δυστυχῆ οικογενειάρχῃ ὁ ὁποῖος πάντα ἐψήφισεν ὅπως πρέπει.

Κουλιαφρίγκας. Μὰ σὺ εἶσαι πλούσιος, κύρ Βουτυρᾶ.

Βουτυρᾶς. Μὰ δὲν πρόκειται περὶ χρημάτων, χριστιανέ μου!

Κουλιαφρίγκας. Πῶς;

Βουτυρᾶς. Ἄμ! βέβαια! Πρόκειται περὶ αἰσθήματος... Τὸ αἰσθημα εἶνε ποῦ μὲ κάνει νά...

Κουλιαφρίγκας. Μὰ σὺ δὲν τὸν γινώριζες διόλου τὸν μακαρίτην.

Βουτυρᾶς. Τί ἔχει νὰ κάνῃ ἰδῶ πέρα ὁ μακαρίτης, ἀδερφέ! Ἐγὼ σὰς λέω γιὰ τὰ χωράφια... (Μετὰ συγκινήσεως.) Τὰ καυμένα τὰ χωράφια!

(Λαμβάνει τὸ μαρδηλιόν του).

Κουλιαφρίγκας (χαμηλοφώνως τῇ Μάρθᾳ). Παρηγόρησέ τον σὺ, γιατί ἐγὼ τὸ σπρίβω.

(Ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθου).

Βουτυρᾶς (ἐξακολουθῶν). Τὰ καυμένα τὰ χωράφια ποῦ τὰ ἐσπείρα μόνος μου μὲ κοκκινιογούλια... κόκκινα κόκκινα, μὲ ραπανάνια μυτερά, μυτερά!... Ἄχ! τὰ καυμένα τί ὄμορφα ποῦ φυτρώνουνε! (Δακρῶν.) Κ' ἔχουν βγάλει κἄτι φυλλοράνια πράσινα πράσινα ποῦ εἶνε μιά χαρά! Καὶ θέλουν νὰ μὲ χωρίσουν ἀπ' αὐτὰ!... Ἄ! ὄχι... Δὲν θὰ μ' ἀφίσης τοῦ λόγου σου, κύρ... Ἄ! πῶς!... ἔφυγεν ὁ βουλευτής μας; (Ὁρμῇ εἰς καταδίωξιν τοῦ Κουλιαφρίγκα).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Μάρθα, εἶτα Μιχαλάκης.

Μάρθα (μόνη). Περίεργον! Πῶς δὲν ἀνεκάλυψε τὸν Μιχαλάκη!

(Βαίνει καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ γραφείου· φαίνεται ὁ Μιχαλάκης).

Μιχαλάκης. Ἐφυγαν;

Μάρθα. Ναι.

Μιχαλάκης (εἰσερχόμενος). Ἄχ! πόσον φοβήθηκα!

Μάρθα. Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 'μένα. Ἐτρέμα πᾶν φύλλο. Κ' ἔλεγα φέμματα...

Θεέ μου, τί φέμματα! Νά! τί τραβᾷ κανεὶς ὅταν εἶναι κόρη πολιτικοῦ.

Μιχαλάκης. Ἐγὼ μόλις ἐπρόφασα νὰ ρίξω ἕνα ταπί ἐπάνω μου καὶ νὰ πῶς 'τὰ γόνατα. Ἄς εἶνε ὅμως... Ἄρκει ὅτι τόμα γνωρίζω κατὰ βῆθος τὸ Ραλλικὸν κόμμα: Ζητοῦμεν τὴν πληρωμὴν τῶν δανειῶν διὰ σπρίτ καί...

Μάρθα. Τιποτε, τιποτε πλέον ἀπ' αὐτὰ.

Μιχαλάκης. Πῶς;

Μάρθα. Δὲν ἀνήκομεν πλέον εἰς τὸ Ραλλικὸν κόμμα.

Μιχαλάκης. Ἄ! μπᾶ!

Μάρθα. Ὁ μπαμπᾶς ἐσηγημάτισε κόμμα 'δικό του!...

Μιχαλάκης. Τότε διὰ νὰ γνωρίσω τὰ πολιτικὰ του φρονήματα:...

Μάρθα. Πρέπει νὰ ἐρωτήσετε τὸν ἴδιον.

Μιχαλάκης. Ἐγὼ, δὲν ἔμπορᾶ.

Μάρθα. Ὡ! ὄχι.

Μιχαλάκης. Ἄλλὰ σεῖς, δεσποινίς;

Μάρθα. Τώρα πλέον εἶνε ἀνωφελές.

Μιχαλάκης. Διαιτί;

Μάρθα. Διότι ὁ πατήρ σας ἔκαμεν διαδῆλωσιν κάτω 'ς τὴν ἐπαρχίαν ἐναντίον τοῦ μπαμπᾶ.

Μιχαλάκης. Ὁ πατήρ μου; Ἄδύνατον! Σὰς ὀρκίζομαι ὅτι εἶναι ἀδύνατον.

Μάρθα. Ὁ πατήρ σας ἦ ὁ ὀπαδοί του, τὸ ἴδιο κάνει. — Κύριε Μιχαλάκη, ἀνάγκη πᾶσα νὰ μὴν ἐπανιδοθῶμεν πλέον.

Μιχαλάκης. Ἄ! δεσποινίς; Μάρθα!

Μάρθα. Εἴμηθα μάρτυρες τῶν πεποιθήσεών μας.

Μιχαλάκης. Μ' αὐτὸ εἶναι πολλὸ σκληρὸν, πρὸ πάντων ὅταν κανεὶς δὲν ἔχει τοιαύτας.

Μάρθα. Καὶ τώρα πλέον, ἔχω μίαν παράκλησιν νὰ σὰς κάμω μόνον.

Μιχαλάκης. Ὁμιλήσατε.

Μάρθα. Νὰ μὴν εἰπῆτε ποτὲ εἰς κανένα ὅτι συνήνεσα νὰ σὰς δεχθῶ.

Μιχαλάκης. Σὰς τὸ ὀρκίζομαι.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Μάρθα, Μιχαλάκης, Βουτυρᾶς.

Βουτυρᾶς. (Φαινόμενος εἰς τὸ βάθος.)

Ὁ κύριος Μιχαλάκης!

Μάρθα. Σὰς γνωρίζει;

Μιχαλάκης. Μάλιστα.

Μάρθα. Χαθήκαμε!

Βουτυρᾶς. Ὁ κύριος Μιχαλάκης Φουρλέγκος εἰς τοῦ βουλευτοῦ μας!

Μιχαλάκης. Μάλιστα, κύρ Βουτυρᾶ,

μάλιστα εἶσθε καλῶ;

Μάρθα. Ὁ κύριος Μιχαλάκης ὅτι ἦλθε.

Βουτυρᾶς. Ποῦ θὰ πῆ ὅτι 'μπῆκε ἀπὸ τὸ παράθυρο

Μιχαλάκης. Ἄπὸ τὸ παράθυρον;

Μάρθα. Καλῆ, ὄχι, κύρ Βουτυρᾶ.

Βουτυρᾶς. Τί ὄχι καὶ ζῆχι, ἀφοῦ ἤμουν 'ς τὴ σκάλα καὶ κουβεντιάζα μὲ τὸν βουλευτή μας.

Μάρθα. (Ἐκπληκτος) Ἄ!

Μιχαλάκης. (Ἐξίστηκός.) Ἄ!

Βουτυρᾶς. Νὰ ξέρατε πόσο λυποῦμαι ποῦ ξαναγύρισα!

Μάρθα. Γιατί;

Μιχαλάκης. Γιατί;

Βουτυρᾶς. Ἄμ! Ἄν δὲν γύριζα δὲν θάβλεπα τὸν κύριον Μιχαλάκη.

Μάρθα. Καί;

Βουτυρᾶς. Τί καὶ καὶ ξεκαί!... Ἄν τὸ μάθῃ ὁ μπαμπᾶς σου πῶς τὸν εἶδα, μπορεῖ νὰ τούρθη κόλπος ἀπὸ τὸ φόβο του μὴ πάω καὶ τὸ μαρτυρήσω κάτω 'ς τὴν ἐπαρχίαν!... Νά! Γι' αὐτό!

Μιχαλάκης. (Ζωηρῶς). Ἐν πρώτοις, ἐγὼ, κύρ Βουτυρᾶ, δὲν ἀνῆκω σὲ κόμμα.

Βουτυρᾶς. Ἄ! δὲν πρέπει νὰ τὰ λῆς αὐτὰ, κύρ Μιχαλάκη, γιατί ὁ πατέρας σου σὴν ἦταν ὑποψήφιος ἔλεγεν 'ς τὰ προγράμματα του: «Δι' ἀρχαί μου εἶναι πατροπαράδοτοι» μοῦ μετεδόθησαν ἀπὸ τὸν πατέρα μου, ὅπως ἐγὼ τὰς μετέδωσα εἰς τὸν υἱόν μου».

Μιχαλάκης. Δὲν τὸν ἀφίνεις... Εἶναι καυχήσεως ὁ μπαμπᾶς!...

(Ἀκολουθεῖ)

Νικ. Ι. Λάσκουρας

Βουτυράς. Καταλαβάνω, καταλαβάνω, τ'άχει τέτοια μασκαράλικια ή νεότερη!

Μάρθα. "Ωστε είσθε φίλος μας, κύρ Βουτυρά, αϊ;

Βουτυράς. "Ω! βέβαια!

Μιχαλάκης. Καί 'δικός μου.

Βουτυράς. "Αμ! γιατί όχι, παιδί μου.

Μάρθα. "Έχει μιὰ δίκη ό καυμένος ό μπάρμπα Βουτυράς!

Μιχαλάκης. Μπᾶ!

Βουτυράς (τῷ Μιχαλάκη). Ναι...

Είμαστε ε' τὰ δικαστήρια με τὸ Δημόσιον.

Μάρθα. Τοῦ διαμφισθητοῦν τοῦ καυμένου τρία χωράφκια.

Μιχαλάκης. "Α!

Μάρθα. Τὰ ὅποια ἐκαλλιέργησε και μόνος του.

Βουτυράς. Μάλιστα, κύρ Μιχαλάκη, ἐγὼ ὁ ἴδιος, με τὰ ἴδια μου τὰ χέρια... ποῦ θὰ πῆ πὼς εἶνε 'δικά μου γιὰ νὰ τὰ καλλιερῆσω μόνος μου.

Μιχαλάκης. Ἐννοεῖται, αὐτὸ εἶνε ἀπόδειξις τρανή.

Μάρθα. Ἐφρότυσε κάτι κοκκινογούλια κόκκινα κόκκινα και κάτι ραπανάκια ποῦ ἔχουν πετάξει κάτι φυλλαράκια, μὰ δὲν 'ξέρεις, καταπράσινα...

Βουτυράς. Καί θέλουν, ποῦ λές, κύρ Μιχαλάκη, νὰ μοῦ τὰ πάρουν!

Μιχαλάκης. Τὰ ραπανάκια;

Βουτυράς. Καλέ, ὄχι! τὰ χωράφια!

Μάρθα. "Α! μὲ εἶνε ἀποτρόπαιον!

Μιχαλάκης. Βδελυρόν!

Βουτυράς. Θὰ κερδίσω ὅμως ἂν ὁ βουλευτής μας θελήσῃ νὰ ἔλθῃ ε' τὸ δικαστήριον.

Μάρθα. Θὰ ἔλθῃ, κύρ Βουτυρά

Βουτυράς. Θὰ τὸν πείσης τοῦ 'λόγου σου;

Μάρθα. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

Βουτυράς. "Ωστε, ἂν τοῦ παρήγγειλα νάρθη;

Μάρθα. Θὰ ἔλθῃ χωρὶς ἄλλο, μείνε ἤσυχος.

Βουτυράς. Εἶσαι χρυσὸ κορίτσι!

Μάρθα. Αἱ, παίρνετε κανένα παξιμαδάκι, κύρ Βουτυρά;

Βουτυράς. Ἄν ἔχετε, παίρνω.

(Τὸν τοποθετοῦν παρὰ τὴν πρὸς τ' ἀριστερὰ τράπεζαν).

Μάρθα. Κύριε Μιχαλάκη, βάλτε ἕνα ποτηράκι σατρές τοῦ κύρ Βουτυρά.

Βουτυράς (καθήμενος). Προτιμοῦσα ροῦμι.

Μάρθα (τῷ Μιχαλάκη). "Ἐνα ροῦμι!

Μιχαλάκης. Ἐφθασε!...

Βουτυράς (ἰδίξ' ὑποβλέπων τοὺς δύο νέους). Ἀξιόλογα παιδιὰ.

(Ἡ Μάρθα και ὁ Μιχαλάκης ἐτοιμάζουν τὸ ροῦμι και τὰ παξιμαδάκια εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς σκηνῆς).

Μάρθα (χαμηλοφώνως). Σὲ ποιά θέσι καταντήταμε!

Μιχαλάκης. Πέτε μου τί πρέπει νὰ κάμω.

Μάρθα. Δὲν 'ξέρω.

Μιχαλάκης. Οὔτε γ'ώ.

(Ἐργάζονται πρὸς τὸν Βουτυράν).

Μάρθα (φέρουσα τὸ ροῦμι). Ὅριστε, κύρ Βουτυρά, ὄριστε.

Βουτυράς (ἀφοῦ πῆ). Θὰ προτιμοῦσα οὔζο. (Τρώγει).

Μάρθα. Δυστυχῶς δὲν ἔχομε... ἂν θέλατε κερσώ.

(Ὁ Μιχαλάκης τρέχει εἰς τὸ κυλικεῖον).

Βουτυράς. Μὲ 'λίγο ἀνιζέτ.

Μάρθα. Μὲ ἀνιζέτ; 'Αυίσως!

(Ἐξέρχεται τρέχουσα ἐκ δεξιῶν).

Βουτυράς (ἰδίξ' τρώγων). Ἄν ἔγραφα τῶρα, κάτω ε' τὴν ἐπαρχία πὼς ὁ γυιὸς τοῦ Φουρλέγκου πίνει ροῦμι ε' τὸ σπῆτι τοῦ βουλευτοῦ μας, εἴγουρα πὼς οὔτε ὁ ἕνας μπαμπᾶς οὔτε ὁ ἄλλος οὔτε δὲν βγαίνουν πειὰ.—Καί ἂν ἐβαζα κάληπ ἐγὼ, μποροῦσε κάτι νὰ γίνῃ. (Ἡ Μάρθα ἐπιστρέφει).

Μιχαλάκης (τῇ Μάρθῃ). Συγγνώμην, δεσποινίς. Ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν.

Μάρθα. Ὅ,τι ἐγένετο, ἐγένετο.

Μιχαλάκης. Ἄν τὸν ἀπειλοῦσα αὐτὸν τὸν παληόγερο πὼς θὰ τοῦ βγάλω τ' αὐτιά!...

Μάρθα. "Α! ὄχι, ὄχι. Τὸ φρονιμώτερον εἶναι νὰ φύγετε και νὰ μὴ ἐπανέλθετε ποτὲ πλέον. (Μετὰ φρικῆς). Ὁ μπαμπᾶς!

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

Οἱ αὐτοὶ και Κουλιαφρίγκας.

Κουλιαφρίγκας (εἰσερχόμενος διὰ τοῦ βάθους, κατεσπευσμένως). Μάρθα, θὰ πάμε εἰς τὸν χορὸν τοῦ πρώην Νομάρχου. (Παρατηρήσας τὸν Μιχαλάκην). "Α! συγγνώμην!

Μάρθα (ἰδίξ). Ἦ νὰ πῶ τῶρα;

Βουτυράς (χαμηλοφώνως). Θὰ σὲ βοηθῶ ἐγὼ. (Ἐψηλοφώνως). Ὁ κύριος ἀπὸ 'δῶ μὲν, ἦλθε, και τὸν ἰδέθηκα ἐγὼ.

Κουλιαφρίγκας (ἰδίξ). Νάτα μας!

Ρίχτηκε βλεπω ε' τὰ ποτά μου τῶρα!

Βουτυράς. Ἐρχεται νὰ ἰδῇ τὸν βουλευτήν μας!

Κουλιαφρίγκας (βρενθούμενος και χαίριτων). Κύριε!

Βουτυράς. Πηγαίνει, ξέρετε, σ' ὄλους τοὺς βουλευτάς.

Κουλιαφρίγκας (ζωηρῶς). "Α! πολὺ καλὰ. Καθῆστε, σὰς παρακαλῶ! μοῦ ἔχουν ἀναγγεῖλῃ τὴν ἰπίσκεψίν σας.

Μιχαλάκης (ἐκπληκτος). "Α!

Κουλιαφρίγκας (τῷ Μιχαλάκη). Καί εἶδατε πολλοὺς τὸν συναδέλφον μου;

Μιχαλάκης. Ἐγὼ; Ναι... δηλαδή...

μάλιστα...

Κουλιαφρίγκας (χαμηλοφώνως και σφίγγων αὐτῷ τὴν χεῖρα). Ἐκτιμῶ πολὺ τὴν ἐγεμύθειάν σας. (Βαίνει νὰ ἐτοιμάσῃ ποτήριον ὕδατος μετὰ ζαχαρώσεως). Μὲ συγχωρεῖτε μιὰ στιγμή... γιὰτι, ξέρετε, ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Βουτυράς (χαμηλοφώνως τῷ Μιχαλάκη). Πές του κάτι τι και σύ...

Μιχαλάκης. Μᾶ! τί;

Βουτυράς. Ὅ,τι σοῦ κατέθη.

Μιχαλάκης. Μᾶ γιὰ ποιὸν μὲ παίρνει;

Βουτυράς. Εἴρω κ' ἐγὼ!... ἄλλ' ἀδιέφορον, τράβα μπρὸς κ' ἔννοια σου.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ

ΤΟ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εξωτερικού ἔτησίᾳ	δρ. 6
» ἑξαμηνία	» 3
Εξωτερικού	φρ. 7

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

(Προχωρῶν πρὸς τὸν Κουλιαφρίγκαν). Βλέπετε λοιπόν, πού σᾶς ἔλεγα, ὅτι τὰ ξέρετε ὅλα... Νὰ τώρα πού ξέρετε πῶς ἦλθεν ὁ κύριος, χωρὶς νὰ σᾶς τὸ πῆ.

Κουλιαφρίγκας. Ἦμουν προειδοποιημένος.

(Διαβάζων ἐπιστολὴν καὶ ἀγαγεῖσκάωφ).

«Κύριε βουλευτά, προτιθέμενος νὰ ἐκδώσω ἀμερόληπτον βιογραφίαν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε ἕνα τῶν συντακτῶν μου...» Πῶς λοιπόν νὰ μὴν τὸν δεχθῶ;

Βουτυρᾶς. Ὡστε ὁ νέος αὐτὸς ἔρχεται ;...

Κουλιαφρίγκας. Νὰ μοῦ ζητήση μερικὰς πληροφορίας διὰ τὴν βιογραφίαν μου.

Βουτυρᾶς. Ἄ!

Κουλιαφρίγκας. Ἐγὼ θὰ ἠρνούμην, ἀλλά... δὲν μπορῶ... Ἀνήκω, βλέπετε, εἰς τὴν ἱστορίαν.

Βουτυρᾶς. Ἄ! βέβαια, βέβαια! (Ἰδιᾶ). Ἄς τὰ ξεδιαλύνουν τώρα ὅπως τὸ μπορέσουν! (Βαίνουν νὰ λάβῃ τὸν πῖλον οὐ). Κάνουν τάχατες πῶς δὲν γνωρίζονται... Ποιὸς ξέρει!... Αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ χουν τέτοιαις πονηριάς!

Κουλιαφρίγκας. Φύγετε, κύρ Βουτυρᾶ;

Βουτυρᾶς. Ναί, πάω εἰς τὸ δικαστήριον.

Κουλιαφρίγκας (παρουσιάζων τὸν Βουτυρᾶν). Ὁ κύριος Βουτυρᾶς, δήμαρχος Παραπογγίων, εἰς τὸν πλέον διακεκριμένον δημάρχων μας καὶ ἐκ τῶν μετῶν ἰσχυρότων κομματάρχων τῆς ἐπαρχίας μου.

Βουτυρᾶς. Μὴ κολακεύετε.

Κουλιαφρίγκας. Ἄ! μπᾶ, ἐγὼ νὰ σὲ κολακεύσω!

Βουτυρᾶς. Ἄς εἶναι, ἐγὼ πάω εἰς τὸ δικαστήριον. (Ἐξέρχεται διὰ τοῦ βᾶθους).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

Κουλιαφρίγκας, Μιχαλάκης, Μάρθα.

Κουλιαφρίγκας (τῷ Μιχαλάκῃ). Ξέρω ὅτι αἱ στιγμαὶ σας εἶνε πολύτιμοι, ἐπιτρέψατέ μου ὅμως νὰ εἶπω δύο λέξεις εἰς τὴν κόρην μου καὶ εἶμαι ἰδικὸς σας.

Μιχαλάκης. Σᾶς παρακαλῶ, μὴν ἐνοχλεῖσθε.

Κουλιαφρίγκας (ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν θυγατέρα του). Θὰ πᾶμε, παιδί μου, ἀπόψε εἰς τὸν χορὸν.

Μάρθα. Ἄ! τοῦ πρῆν Νομάρχου ; Κουλιαφρίγκας. Ναί.

Μάρθα. Μὰ σεῖς λέγατε πῶς ἦτο χορὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κουλιαφρίγκας. Κ' ἐγὼ εἰς τὴν ἀντιπολιτευσίαν ἀνήκω τώρα.

Μάρθα. Μὰ πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν εἶχατε ἀρνηθῆ!

Κουλιαφρίγκας. Τί εἶχα κάνει πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν, εἶνε ἄλλη δουλειά... Σήμερα πρέπει νὰ πάω διὰ νὰ κάμω τὴν ἐμφανίσιν μου καὶ τὸ νέον κόμμα, τὸ Κουλιαφρίγκικόν... Πήγαινε, πήγαινε νὰ ἐτοιμασθῆς.

Μάρθα. Μὰ, μπαμπᾶ...

Κουλιαφρίγκας. Πρέπει νὰ μείνω μίαν στιγμὴν μὲ τὸν κύριον.

Μάρθα. Τότε...

Κουλιαφρίγκας. Πήγαινε, πήγαινε γλήγορα.

Μάρθα (ἐξερχόμενη). Θεὲ μου! Τί θὰ εἶποῦν! (ἰξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Κουλιαφρίγκας, Μιχαλάκης.

Κουλιαφρίγκας. Ἀναγνωρίζω, κύριε, τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς σας.

Μιχαλάκης (ἰδιᾶ). Ὁ διαβόλος νὰ μὲ πάρῃ ἂν ξέρω ποιά εἶνε ἡ ἀποστολή μου!

Κουλιαφρίγκας. Ἐπιθυμεῖτε νὰ εἰσφέρητε καὶ σεῖς τὴν συμβουλὴν σας εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς μας;

Μιχαλάκης (ἰδιᾶ). Ποιά συμβουλή μου!;

Κουλιαφρίγκας. Πολὺ ἐπιθύμουν νὰ κρατήσω ἐν τῇ ἀφανείᾳ τὴν ταπεινὴν μου προσωπικότητα, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῶ νὰ σᾶς συντρέξω εἰς τὰς ἐρῦνας σας. Εἶμαι ὅλος ἰδικὸς σας. (Τοποθετεῖ τὸν Μιχαλάκην εἰς τὴν πρὸς τ' ἀριστερὰ τράπεζαν).

Μιχαλάκης (ἐκπληκτος). Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε.

Κουλιαφρίγκας. Εἶχα προετοιμάσει μερικὰς σημειώσεις.

Μιχαλάκης (ὡς ἄνω). Ἄ!

Κουλιαφρίγκας. Διὰ νὰ ἀπλοποιήσω τὴν ἐργασίαν σας.

Μιχαλάκης (προσπαθῶν πάντοτε νὰ ἐννοήσῃ). Εἰσθε πολὺ καλὸς.

Κουλιαφρίγκας (καθήμενος πλησίον του). Ἐπιθυμεῖτε νὰ μᾶθητε ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς μου;

Μιχαλάκης. Ὁχι.

Κουλιαφρίγκας. Γιατί, ξέρετε, μερικοὶ τῶν συναδέλφων μου βάζουν: Γεννηθεὶς περὶ τὸ 1830. Μ' ἀρέσει πολὺ αὐτὸς ὁ τύπος.

Μιχαλάκης. Κ' ἐμένα.

(Ἐπιτεταὶ τὸ τέλος).

Νικ. Ι. Λούκαρης